Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 28 WEDNESDAY, FEBRUARY 11, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 11-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч.28. РІК CV

Україні й Білорусі не вдалося домовитися про зняття податку

Мінськ. — 6-го лютого Україна і Білорусь не змогли підписати угоду про скасування податку на додану вартість (ПДВ) на імпортовані товари, не зважаючи на те, що подібне домовлення України з Росією набрало чинности ще від 1-го лютого, повідомили засоби масової інформації.

Прем'єр-міністер Білорусі Сергій Лінг сказав на спільній пресконференції зі своїм українським колеґою Валерієм Пустовойтенком, що така угода буде підписана в найближчому майбутньому, можливо до 1-го березня. В. Пустовойтенко відвідував Білорусь з дводенною візитою.

За словами С. Лінга, домовлення не підписано у зв'язку з технічними причинами. Він не пояснив якими саме. В. Пустовойтенко, однак, зазначив, що Україна, Білорусь і Росія можуть підписати тристоронню економічну програму.

5-го лютого президент Білорусі Александр Лукашенко сказав В. Пустовойтенкові, що Мінськ був незадоволений, коли Росія, не проконсультувавшись з Білоруссю, скасувала ПДВ на українські товари. Як відомо, Білорусь належить до митного союзу, в який входять також Росія, Казахстан і Киргизстан.

Білорусь є для України четвертим економічним партнером після Росії, ЗСА і Німеччини. Торік товарообіг між двома країнами становив 1.3 блн. дол.

6-го лютого В. Пустовойтенко відвідав Мінський тракторний завод, на який доставляють продукцію майже всі металюргійні заводи України. Минулого року в Україну надійшло 1,500 білоруських тракторів. В Мінську вважають, що ця цифра могла б бути 10,000-15,000 тракторів.

ПОРАНЕНО ВІЦЕПРЕМ'ЄРА КРИМУ

Симферопіль. — 5-го лютого в наслідок вибуху бомби серйозно поранено віцепрем'єра Криму Олександра Сафонцева, повідомили засоби масової інформації.

Того ж вечора у міській лікарні постраждалому зроблено першу операцію, а наступного дня — другу. Стан О. Сафонцева залишається важким і лікарі не можуть нічого гарантувати. Реанімаційний відділ цілодобово охороняють бійці міліції особливого призначення „Беркут".

Від замаху на віцепрем'єра постраждав також його охоронець Роман Гаркуша.

Вибуховий пристрій, правдоподібно включений в радіо, закладено у чавунну урну біля входу до туристичної бази „Таврія", де мешкав О. Сафонцев. Уламки цієї урни і спричинили тяжкі поранення потерпілих в той час, як вони заходили до будинку.

О. Сафонцев, який нещодавно був посадником Керчі, займається в кримському уряді питаннями промисловости, енерґетики і транспорту. Він є також кандидатом на депутата Верховної Ради України.

Начальник кримської міліції Геннадій Москаль повідомив, що слідство пов'язує замах на О. Сафонцева з його урядовою діяльністю.

Члени президії Верховної Ради Криму, обговорюючи ситуацію на засіданні 6-го лютого, виклали політичні версії замаху: намагання певних сил відвернути увагу громадськости від подій у Ялті і дестабілізувати ситуацію на півострові напередодні виборів. Як відомо, Президент Леонід Кучма звільнив демократично обраного посадника Ялти, що викликало у місті протести.

Голова кримського уряду Анатолій Франчук у своїй заяві для преси теж згадав ситуацію в Ялті. На його думку, таким чином деструктивні сили хочуть залякати тих, хто допомагає урядові Криму відновити правопорядок в Ялті.

Однак в інтерв'ю для українського телебачення А. Франчук висловив іншу версію: хтось намагається зірвати курортний сезон у Криму.

ЗСА не вживатимуть баз у Савдійській Арабії

Жидда, Савдійська Арабія. — Бачучи велику неохоту Савдійської Арабії підтримати військовозбройні заходи ЗСА супроти Іраку, секретар Департаменту оборони Вілльям Коген, заявив, що не думає вживати військові бази розташовані на її території для будь-яких акцій спрямованих на Ірак. Такий підхід В. Когена дав змогу ЗСА уникнути можливого політичного збентеження коли б Савдійська Арабія, головний союзник ЗСА в околицях Перської затоки, була змушена відкинути прохання ЗСА. Така можливість зі сторони Савдійської Арабії, вже й без того, до деякої міри підривала зусилля Уряду президента Билла Клінтона,здобути політичну підтримку для можливого військово-збройного удару проти Іраку для полагодження існуючої кризи в справі інспекторів Організації Об'єднаних Націй та їхньої перевірки іракської програми ядерної та хемічної зброї масового винищення.

Ще минулого тижня В. Коген підкреслював, що сподіється „повної співпраці" від союзників в околицях Перської затоки.

Одначе приїхавши сюди у неділю, 8-го лютого, він на пресовій конференції з репортерами засобів масової інформації сказав, що начальник американських збройних сил в околицях Перської затоки, генерал морської піхоти

(Закінчення на стор. 6-ій)

Ізраїль готовий надати „обмежену самостійність" для палестинців

Єрусалим, Ізраїль. — Прем'єр-міністер Ізраїля Беньямін Нетаняґу надіслав листа до короля Йорданії Гуссейна, в якому повідомляє, що його уряд готовий надати для палестинців „обмежену географічну, політичну і економічну самостійність".

В той самий час у листі підкреслюється, що Ізраїль продовжуватиме виступати проти ідеї створення цілком незалежної і добре озброєної палестинської держави, оскільки вона, як передбачають ізраїльські експерти, виявиться небезпечною для сусідніх країн.

Б. Нетаняґу підтвердив згоду Ізраїля передати для палестинців ще частину території західнього берега Йордану, однак при цьому остеріг, що його країна готова здійснити тільки частинне виведення військ з контрольованих арабських територій.

Згідно з пропозицією З'єднаних Стейтів Америки, у понеділок, 9-го лютого, до Вашінгтону прибула ізраїльська делеґація, очолена Азі Арадом, дорадником прем'єра Б. Нетаняґу. Вона продовжуватиме консультації з палестинськими партнерами щодо врегулювання двосторонніх конфліктів. ЗСА дуже зацікавлені в тому, щоб уряд Б. Нетаняґу пішов на певні поступки, бо це посприяло б не тільки поглибленню близькосхідного мирного процесу, але й могло б помогти у справі створення широкої антиіракської коаліції з участю арабських держав.

Львівському театрові загрожує закриття

Філядельфія (М. Борецький). — З достовірних джерел у Львові стало відомим, що Львівському Театрові Опери і Балету ім. Івана Франка загрожує закриття. Валерій Кваснявський, автор статті п. з. „Аби вижити опері" („Неділя" з 20-го вересня 1997 року) пише, між іншим, що фінансова криза у львівській опері довела до того, що колектив оперного театру вже декілька місяців не отримує заробітної платні, держава обмежила фінансування театрові і 1-го жовтня мала відтяти електрику, стримати огрівання і гарячу воду. Теперішні фінанси театру покривають лише 13 відсотків театральних видатків.

Збереження оперного театру, єдиного на західніх землях України, є дуже необхідним. Театр І. Франка у Львові є показником загальної культури нації. Згаданий автор статті висловлює свою думку, між іншим, так: „І якщо хтось вважає, що можна заощаджувати на культурі, зменшивши кількість театрів, шкіл, бібліотек, то така думка просто злочинна по відношенню до українського народу. Авжеж, зруйнувати легше, ніж побудувати. І тому, поки не пізно, треба шукати шляхів для збереження опери та балету у Львові".

Не зважаючи на згадані труднощі, актори театру працюють самовіддано. В передминулому сезоні театр вивчив в оригіналі опери „Кармен" і балет „Баядерка", а в минулому сезоні мовою оригіналу поставили прем'єри опер „Травіята" і „Фавст". Однак через брак фінансів дві останні опери йшли лише у концертовому виконанні. Минулий сезон львівський театр розпочав оперою основника української клясичної музики Миколи Лисенка „Тарас Бульба", в якій в головних ролях виступали Андрій Алексик в ролі Тараса Бульби, Ігор Кушплер в ролі Остапа, Наталія Романюк в ролі Марильці, а Андрій Савка в партії Андрія Бульби. Автор-критик підкреслив, що „Вдалим виявився дебют Андрія Савки в партії Андрія Бульби", а „примхливий образ чарівної Марильці прекрасно відтворила молода солістка львівської опери Наталія Романюк". Режисер — Володимир Дубровський, диригент — Володимир Гарбарук. Керівником згаданого театру тепер є Руслан Дорожівський.

Якщо знайдуться люди в українській громаді, що хотіли б допомогти фінансово Львівському Театрові Опери і Балету ім. І. Франка, тоді треба вислати чек на адресу Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, Pa 19111), зазначуючи, що це даток для львівського театру.

Влада заборонила репортажі про відвідування Р. Герцоґом німецького цвинтаря

Харків. — Пресова служба Харківської обласної державної адміністрації „наполегливо порекомендувала" українським журналістам не йти слідом за федеральним президентом Німеччини Романом Герцоґом на цвинтар, де поховано німецьких вояків, повідомила УНІАР. Р. Герцоґ перебував у Харкові 6-го лютого у рамках своєї офіційної візити до України.

На співбесіді, яку попередньо провела з українськими телекомпаніями харківська влада, заборону мотивовано „особливою делікатністю питання". Урядовці не хотіли, щоб репортажі про цю частину візити німецького президента збурювали „почуття наших ветеранів".

Як уже інформовано, 4-го лютого Р. Герцоґ, виступаючи на українському телебаченні, вибачився за шкоду, яку фашистська Німеччина заподіяла Україні під час Другої світової війни.

День перед візитою Р. Герцоґа журналісти телекомпанії АТН все ж побували на цвинтарі і зробили матеріял про поховання німецьких вояків. Проте харківські власті заборонили випуск репортажу в етер. Тележурналісти вважають, що такі дії влади ще раз підтверджують, що демократія і свобода слова в Україні — тільки гучні слова і пусті декларації.

Перед відвідинами цвинтаря Р. Герцоґ взяв участь в урочистому відкритті лінії виробництва українсько-німецького трактора на Харківському тракторному заводі. Німецька фірма має доставити на завод біля 4,000 моторів. Перша партія харківських тракторів з німецькими двигунами вже пройшла випробування. Очікується, що спільний українсько-німецький трактор матиме попит не лише в Україні, а й на ринках світу.

Німецький президент також побував в Національній Юридичній Академії ім. Ярослава Мудрого.

Анґоля затримала український транспортовий літак

Київ. — Анґоля арештувала на летовищі Льоанди український військово-транспортний літак, запідозривши його у перевезенні вантажу для повстанців колишнього руху ЮНІТА, повідомило 6-го лютого Міністерство Закордонних Справ України.

За словами речника міністерства Віктора Нагайчука, літак Ан-26 затримано 3-го лютого. „Згідно зі звітом капітана залоги, на літаку не було жодного вантажу", — сказав він. Українських пілотів доставлено до столиці Південної Африки Преторії, де їх зустрів український консул. Україна не має своєї амбасади в Анґолі.

За повідомленням київської газети „День", літак, на якому була п'ятичленна українська залога і два пасажири з Південної Африки, винаймала південно-африканська корпорація „Ес-Джі".

Торік ЮНІТА — Національний союз за повну незалежність Анґолі — створив разом зі своїм багаторічним ворогом — лівим Народним рухом за визволення Анґолі — уряд національної єдности. ЗСА і Південна Африка раніше підтримували ЮНІТА.

1994 року дві сторони підписали мирний договір, але дотримуватися його не поспішають.

У 1996-97 роках Україна мала в Анґолі миротворчі війська, які займалися знешкодженням мін і доріг. Впродовж останніх двох років Київ разом з Росією і Бразилією є основним постачальником зброї для армії Анґолі.

Новий посадник починає наводити порядок

Крим (УНІАР). — Призначений Президентом України діючий посадник Ялти Володимир Марченко повідомив, що 9-го лютого поновили працю медичні установи, які були на страйку. Наступного дня він мав зустрітися з вчителями міста, які теж страйкували.

„Першочергові заходи, яких слід було вжити для відновлення життєдіяльности міста на цьому будуть закінчені та проблем у місті, успадкованих від попереднього керівництва, залишається не на один день, — сказав він. — Прокуратура Автономної Республіки Крим порушила 36 справ щодо незаконного прийняття рішення про будівництво в історично-заповідній зоні Ялти".

Як уже інформовано, Л. Кучма звільнив попереднього посадника, покликаючись на те, що він не зміг забезпечити законність у місті.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

С. СТЕЦЬКО ВВАЖАЄ, ЩО ВЛАДА ЩЕ НЕ УКРАЇНСЬКА

КИЇВ. — Депутат Верховної Ради Слава Стецько заявила на пресконференції, що в Україні ще немає української влади. „Якби вона була, вона дбала б про освіту, культуру і українців, які живуть поза Україною", сказала голова Конґресу Українських Націоналістів. С. Стецько виклала основні напрямки програми КУН щодо поборення економічної кризи, яку спричинюють, за її словами, лише два фактори: засилля чужоземного — російського і західнього — капіталу і здирські податки. Вона також підкреслила, що Україні необхідна сильна армія, „щоб не провокувати Росію на зазіхання на українську землю".

НОВИЙ ДОВІДНИК ВИКРИВАЄ КЛАНОВІСТЬ У ПОЛІТИЦІ

КИЇВ. — Виступаючи на пресконференції, присвяченій появі довідника „Дніпропетровська сім'я-2", керівник проєкту „Українська панорама" Світлана Кононичук заявила, що видання має вплинути на формування свідомости українського народу й „на ухвалення рішень усіх тих, хто бере участь у виборчому процесі". У довіднику, який є вже другою книгою із серії „Персоналії", вміщено 66 біографій політичних діячів сучасної України, які походять з Дніпропетровщини і займають пости у найвищих урядових установах країни. Член Української Республіканської Партії депутат Євген Пронюк сказав, що „такі речі, як ця книга, можуть допомогти зруйнувати клановість у політиці".

ДІЮЧОМУ ПОСАДНИКОВІ ОБІЦЯЮТЬ ПІДТРИМКУ

ЯЛТА. — 6-го лютого група депутатів Ялтинської міської ради, керівники підприємств та організацій і об'єднаний страйковий комітет медиків та вчителів Ялти закликали підтримати указ Президента Леоніда Кучми про звільнення посадника міста і посприяти нормалізації життєдіяльности міста. Вони пообіцяли підтримку діючому посадникові Володимирові Марченкові. В. Марченко ж заявив: „Ще рано говорити, що вирішено питання в місті, проте тепер ми працюємо над питаннями відновлення праці шкіл і медичних закладів — це найголовніше питання, адже у нас в місті від 8-го грудня не працюють школи, а від 25-го грудня не працюють лікарні. Ми маємо підписати протокол про припинення страйку медичних працівників з умовою виплати заробітної біжучої платні і підпишемо плян погашення заборгованости за попередні роки". Л. Кучма звільнив попереднього посадника, звинувативши міську владу в невиплаті платень і нездатності підтримувати законність.

ПРИБУЛА МІСІЯ МВФ

КИЇВ. — До України прибула місія Міжнародного валютного фонду, щоб оцінити економічний поступ і виконання Києвом зобов'язань щодо отримання кредиту „стенд-бай" у сумі 542 млн. дол. Речник МВФ сказав 6-го лютого, що місія перебуватиме в Україні біля 10 днів. Україна ще має отримати кілька частин згаданого кредиту, погодженого торік у серпні. Кожна частина дорівнює приблизно 50 млн. дол. Українські урядовці заявили, що дві сторони почнуть під час цієї візити обговорення трирічної позики на суму 2.5-2.7 блн. дол. Проте представники МВФ відмовилися від коментарів.

ІНФЛЯЦІЯ У ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ БУДЕ 4 ВІДС.

КИЇВ. — У першому кварталі цього року інфляція в Україні становитиме біля 4 відс., повідомив заступник міністра економіки Віктор Кальник. За його словами, інфляція у лютому буде 1.3 відс., такою ж як і в січні. Він зазначив, що інфляція може збільшитися, якщо Україна почне виплачувати людям заборговані платні на загальну суму 2.5 блн. дол. Урядовець також зауважив, що багато залежатиме від того, як Міністерство Фінансів виплачуватиме облігації, і від загальної ситуації з гривнею. Інвестори, які покинули ринок облігацій України в наслідок фінансової кризи в світі, покищо не повернулися. Їхній відхід поставив під загрозу стабільність гривні, курс якої останнім часом постійно знижується. Міністерство Фінансів передбачає, що цього року інфляція буде 12 відс., однак Національний Банк України вважає, що знецінення становитиме 17 відс. Торік інфляція дорівнювала 10.1 відс.

ПОБИЛИ ТЕЛЕЖУРНАЛІСТА

ХЕРСОН. — 6-го лютого кореспондент українського телебачення потрапив до міської лікарні зі струсом мозку після того, як на нього вчинили напад троє осіб. За оцінкою лікарів стан Сергія Міхєєва, який зазнав численних поранень голови і рук, середньо важкий. До двох тижнів, вважають медики, він повинен одужати. За повідомленням телебачення, троє напасників вискочили з мікроавтобуса і почали бити журналіста обрізками металевої труби, намагаючись заштовхнути його до мікроавтобуса. Коли навколо почали збиратися перехожі, напасники залишили свою жертву, попередивши, що „розмову ще не закінчено". Правоохоронці випрацьовують кілька версій нападу. Сам же потерпілий вважає, що напад пов'язаний з його професійною діяльністю.

„РОСІЙСЬКООБЩИННИКИ" РОЗЛУЧИЛИСЯ З КОМУНІСТАМИ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Організація „Российская община Севастополя" (РОС) відмежувалася від місцевих комуністів, звинувативши їх в амбіційності. „У запалі передвиборчої боротьби севастопільська організація Компартії України відійшла від високих ідеалів боротьби проти НАТО, відмовилась від створення єдиного передвиборчого бльоку патріотичних та лівих сил і стала на шлях створення прокомуністичної громадської організації, видаючи її за бльок лівих і патріотичних організацій", — сказано у заяві РОС.

У СВІТІ

У СУБОТУ, 7-ГО ЛЮТОГО, звук дзвону місцевої святині подав відомість світові, що започатковано величаве відкриття XVIII Зимових Олімпійських Ігор, які триватимуть до неділі, 22-го лютого, у місті Нагано в Японії. На відкритті були присутні Імператор Акігіто з дружиною Мішіко. Після запалення величного олімпійського смолоскипу, спеціяльно збудованого для цього святкування, вогнем принесеним з грецького Олімпу, до стадіону входили дружини змагунів окремих країн, а серед них і дружина України. Після цього відбулася цікава мистецька програма, котра була особливо зворушливою бо в ній головними виконавцями була дітвора. Хоч погода перешкодила у деяких лещатарських змаганнях, то до кінця дня в неділю 8-го лютого, змагуни окремих країн вспіли здобути 12 медалей, з того 4 золоті, 4 срібні та 4 бронзові.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ 8-ГО ЛЮТОГО, Білий Дім посилив своє атакування на Кеннета Старра, незалежного прокуратора, котрий досліджує звинувачення непристойних стосунків президента Билла Клінтона та практикантки Моніки Левінської, називаючи його „запроданцем" і вимагаючи окремого слідства його бюра, котре підозріває у зумисному вияві повірених інформацій у вище названий справі. Пол Беґала, старший політичний дорадник Білого Дому звинуватив К. Старра у переступленні йому даних прав і надужитті бюджету його бюра для проведення політично мотивованого „відьомського полювання" проти Президента та застрашуванні свідків, щоб проти нього свідчили. Виступаючи на програмі „Зустріч з пресою" телевізійної мережі Ен-Бі-Сі П. Беґала заявив, що „існують поважні питання щодо незаконних потягнень", які на його думку потребують конечної перевірки К. Старра та його бюра.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.
UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Головний редактор: Зенон Снилик
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Звідки в українській річці взялися аліґатори?

Тема, порушена в одній з наших попередніх редакційних статтей — про те, чи мала Україна добрі проєкти реформування економіки і всього господарського життя — варта того, щоб її продовжити. І відразу хочемо ствердити: мала! Їх з великим ентузіязмом випрацьовували і подавали на стіл Урядові та Президентові найавторитетніші центри української академічної науки та групи вчених, яким їхня ерудиція і об'єктивна аналіза дали підстави вірити, що Україна має всі можливості створити могутній фундамент ефективної національної економіки.

Але сталося щось дивне і протиприродне: Україна, маючи надзвичайно щедру землю і досить працьовитих людей, ступила не вперед, до мудрішого і заможнішого життя, а ще й відкотилася назад, ледве не до останньої межі господарської безпорадности і хаосу. „Сьогодні вилікування економіки здійснюється найтяжчим з усіх можливих шляхом: український народ кинули у річку з аліґаторами, щоб він сам у ній навчився плавати". Цей дошкульний вислів належить українському математикові, докторові технічних наук Вікторові Морозові. До постання незалежної України він був головним конструктором систем керування боєздатністю Тихоокеанської, Балтійської, Північної та Чорноморської фльот, а після проголошення української державної самостійности одним з перших випрацював концепцію національної безпеки України, також написав першу книжку з цієї проблеми: „Національна безпека України — безпека людини". Але найголовніше — він був серед членів групи вчених, яка подала Урядові проєкт реформування української економіки. Слід підкреслити, що до складу цієї групи входили також дуже авторитетні вчені з інших країн — досить назвати „батька" чілійського економічного дива Арнольда Гарбергера.

Отже, що має на увазі д-р В. Мороз, коли говорить про аліґаторів? Звідки вони взялися в річці української економіки? Які особливості має ця річка, чим відрізняється від економічних річок інших країн? Згаданий проєкт передбачав, що першим кроком реформ в Україні має бути розмежування фінансів держави і державних підприємств. Такого кроку не потребували реформи у державах Східньої Европи і Третього світу, зокрема в Чіле, бо там фінанси підприємств і держави були розмежовані ще до реформ і тому вони могли собі дозволити ступенево розв'язувати три найголовніші завдання: ліквідування бюджетного дефіциту, нагромадження приватних інвестицій, приватизації. В цілому концепція проєкту зводилася до запровадження контрольованого держвою протиінфляційного механізму, який зупинив би і спад виробництва, і розв'язав би проблему взаємних боргів підприємств, і був би соціяльно доцільним для населення, бо давав можливості і час для переорієнтації виробництв, перевишколу робітників, глибшої підготови їх до приватизації і життя в умовах ринкової економіки. В основі цього механізму лежала ґарантована державна позичка держаним підприємствам для заробітної платні. У висліді молода держава уникнула б соціяльного напруження і ворожнечі. Автори остерігали, що приватизацію не можна проводити під час економічного хаосу, бо цим моментально скористаються спритні і безчесні урядові чиновники. Власне, саме так воно й сталося. Совєтсько-партійна номенклятура, стоячи найближе до народного багатства, вирішила „прискорено" здійснити приватизацію, щоб те багатство перекласти з державної до своєї власної кишені. Так з'явилися „нові українці", котрі тепер розтринькують безсоромно присвоєні ними капітали по закордонах, роблячи, як то кажуть, „з тата вар'ята". Так прості люди опинилися в річці з аліґаторами.

Вчених ніхто не послухав, а вони весь час підкреслювали, що без ретельного розв'язання попередніх економічних, фінансових, правних, освітніх та інших проблем приватизація ні людам, ні державі нічого доброго не принесе. Лише як вінець успішного вирішення тих усіх проблем вона стала б могутнім поштовхом до економічного розквіту України.

Коли журналісти запитали д-ра В. Мороза, в чому він бачить вихід з теперішньої еономічної скрути в Україні, вчений сказав, що годі чекати порятунку і від посилення виконавчої влади, і від парляменту, і від організованої боротьби з корупцією: „Порятувати себе може себе лише сам народ України. Якщо розправить плечі, підніме голову і стане твердою опозицією владі".

Гарні слова, а все ж сумнів викликають: чи зможе народ розправити плечі сам по собі, без мудрого,чесного, самовідданого, національно свідомого проводу?

Борис Бахтєєв,
Київ

ЧОМУ АРМІЯ ПОГЛИНАЄ ФОНДИ БЕЗ КОРИСТИ?

Міністер оборони України Олександр Кузьмук заявив, що він зацікавлений в тому, щоб якомога більше військових увійшли до нового складу парляменту. Щоправда, ці військові мусять бути патріотами армії й відстоювати в парляменті її інтереси. Міністер навіть ужив слово „лобіювання" — саме задля нього, на його думку, й мусять іти в політику військові.

Сам генерал Кузьмук скромно зазначив, що іти в парлямент і політику взагалі не збирається — його задоволяє й нинішня роля. Небажання йти в політику принципового генерала гідне лише поваги. От тільки чомусь зрадницьки виринає з пам'яті змальований Ільфом і Петровим безсмертний образ добродія, який „гімназії не кінчав", а закінчив усього лише пажеський корпус. Адже наш генерал, який не хоче до парляменту — всього лише міністер.

Навіщо міністер оборони роздмухує протистояння військовиків з цивільними?

Генерал Кузьмук скаржиться, що двадцять сім депутатів-військових у Верховній Раді нинішнього скликання не змогли сприяти вигідній для збройних сил політиці й ухваленню потрібних законів? Він звинувачує цих депутатів у тому, що вони працюють лише на себе. Цікаво, як міністер оборони бачить можливість для двадцяти семи депутатів забезпечити ухвалення необхідних законів? Взявши Верховну раду на мушку? І чи не свідчить неухвалення таких законів, що військовики потрапили в опозицію до переважної більшости інших депутатів, незалежно від політичних поглядів останніх?

Воно й не дивно: серед цивільних знайдеться небагато патріотів армії.

Міністер Кузьмук заявив, що Збройні Сили не братимуть до уваги вказівки щодо того, за кого голосувати. Залишилося невідомим, з чийого боку такі вказівки можуть надійти, але тривогу завжди викликало не це, а те, що військові командири самі можуть давати подібні вказівки своїм підлеглим. Як тут не згадати, що високі чиновники завжди з усіх київських округ полюбляли наймілітаризованішу — Дарницьку.

Міністра оборони бентежить зменшення видатків на оборону. Але знаємо, що так само зменшується витрати на науку, освіту, соціяльне забезпечення. За нинішніх умов існує єдиний спосіб збільшити фонди на оборону — поставити на згаданих сферах хрест. От тоді армія матиме всі можливості стати тотожною державі.

Високі військові чиновники наголошують на тому, що намагання реформувати армію розвалили її. Втім, багато хто з військовиків дотримується іншої думки. Наприклад, такої: найбільшою загрозою для армії є поступове перетворення вищих шкіл на звичайні стройові формації, де росте показуха, доцент-підполковник важить ледь не менше, ніж старшина роти, а академічні успіхи не є визначальними в оцінці курсантів. І де цвіте корпоративність кланів.

Останнім часом не чути розмов про реформу армії. Натомість, міністер оборони наголошує на необхідності будівництва й розвитку Збройних Сил. За своєю суттю Збройні Сили так і залишилися совєтськими. І не рятують становища ані демонстративно пофарбовані у блакитно-жовте стіни, ані розставлені по клумбах тризуби, ані бюсти Шевченка, поспіхом поставлені на постаменти від бюстів Леніна, ані навіть „українські світлиці", які й досі в побуті називають „ленінськими кімнатами".

Збройні Сили України залишилися єдиним галузевим міністерством, яке не зазнало жодних змін. Державою в державі, що має всі без вийнятку галузі в своєму підпорядкуванні. Чи не тим викликані проблеми армії, що її устрій відрізняється від устрою решти сфер, і ці устрої є несумісними? Як і личить клясичному галузевому міністерству, МО прагне перетягнути на себе якомога більше управлінських функцій в маштабі країни. Алгоритм керування ним не змінився з часу, коли армія була партією й навпаки. І така структура є головною перешкодою для зближення України з НАТО.

Поки ж Збройні Сили являтимуть собою структуру галузевого міністерства, яка генетично спрямована на доїння держави, вони нагадуватимуть прірву, яка поглинатиме кошти без користи.

Олександер Серафин

Азійська фінансова криза та її наслідки

Економіки азійських країн розквітали протягом багатьох минулих років, більш ніж удвічі випереджуючи американську. Наприклад, 8.9 відс. в 1995 році і 8.2 відс. в 1996 році, за даними Міжнародного валютного фонду.

У 1996 році і навіть в першій половині 1997 року панував надмірний оптимізм щодо Східньої Азії. Фінансовий світ був спокушений економічним ростом і вищими заробітками в цьому реґіоні. З кінцем червня 1997 року чужі банки мали 389.4 блн. дол. позик для фірм азійських країн, крім Сінґапуру і Гонґ Конґу. Ці позики виділили головно банки Японії — 32 відс., Німеччини — 12 відс., Франції — 10 відс., Великобританії — 8 відс. і ЗСА — 8 відс.

Перед фінансовою кризою, яка почалася минулого літа, міжнародні банки активно старалися позичити більйони долярів корпораціям Азії. Наслідком цієї активности, позички азійським корпораціям з кінцем 1995 року становили 307 блн. дол., а рік пізніше — на 60 блн. дол. більше.

Девальвації валют азійських країн виявили вади в їхній фінансовій і господарській політиці. На думку економіста Павла Круґмана, професора Ем-Ай-Ті, „азійська криза є головно наслідком злого банківництва". Секретар американського Департаменту фінансів Роберт Е. Рубін вважає, що „тісні зв'язки між державними урядами, банками і корпораціями довели до нездорового позичання банками. Чужі банки інвестували надзвичайно велику суму капіталу в цю дефектну систему, без належної уваги на риск". Наприклад, банки Південної Кореї керувалися політикою, родинними зв'язками і навіть хабарництвом.

Економіст Роберт Горматс вважає, що всі економіки Азії є відносно кволі. Економіка Таїлянду є найслабша і не має вигляду на ріст, а інші матимуть мінімальний економічний ріст. Японія має можливість обминути рецесію. Тайван і Китай стоять відносно добре, бо вони не зазнали втечі капіталу і в більшій мірі ізольовані від ґльобальної системи. Гонґ Конґ менш уразливий, тому що лише 10 відс. його економіки становить виробництво. Звичайно, коли виробництво становить високий відсоток економіки і сусідні країни переводять девальвацію, вплив її жорстокий. Проблеми Південної Кореї полягають у структурі корпорацій, які взаємозалежні одна від одної.

Азійська криза триватиме багато років. Вона вимагає докорінної перебудови фінансових інституцій. Вони мусять стати менш залежними від впливу держави і корпорацій. Банки потребуватимуть нового капіталу і будуть змушені продати деяке своє майно. Великі конґльомерати повинні позбутися деяких периферійних бизнесів, щоб зконцентрувати свої зусилля на підставових ділянках.

Без сумніву, азійська економічна і фінансова криза матиме вплив на ЗСА, Европу і Південну Америку. Маштабу цього удару, одначе, ніхто ще тепер не може передбачити. Його наслідки будуть, переважно, неґативні, але також позитивні — залежно від ділянки економіки.

Ален Ґрінспен, голова Федеральної ради валютних резерв, вважає, що наслідки азійської фінансової кризи для Америки дотепер були мінімальні. Але заки вона закінчиться, ЗСА зазнають зниження попиту, і ріст американської економіки стане помірним. В 1997 році він становив 3.8 відс. Економісти передбачають, що в 1998 році ріст може бути лише 2.5 відс. Це матиме позитивний вплив на інфляцію, яка могла б зруйнувати дев'ятирічну економічну експансію. Передбачають, що інфляція в 1998 році становитиме лише 1 відсоток, в порівнянні з 1.5 відс. в четвертому кварталі минулого року.

Американські компанії, яких вироби стали значно дорожчими на азійському ринку з причини девальвації валют, зазнають зниження експортів до цього реґіону. Рівночасно імпорти азійських країн до ЗСА, які стали дешевшими у долярах, значно зростуть. Ці два чинники матимуть неґативний вплив на ринок праці в ЗСА. Суворість цих впливів залежатиме від їх реченця і величини. Деякі економісти передбачають, що безробіття в ЗСА збільшиться ще до кінця цього року.

Менший попит на деякі вироби в Азії знизить їх ціни в ЗСА. Наприклад, теперішня ситуація з пальним. Сподіваються також зниження процентової ставки.

Американські торгівці дрібними товарами скористаються з нижчих цін товарів, які вони закупляють в Азії, бо азійські фірми старатимуться не тільки задержати свою частку американського ринку, але навіть її збільшити. Наприклад, іграшки, одіж і взуття.

П'ять азійських країн, які переходять фінансові і економічні кризи, становлять менш ніж один відсоток річних доходів американських фірм. Загально говорячи, корпораційні заробітки можуть протиставитися цій кризі без поважних наслідків. Самозрозуміло, одні компанії є беззахисними перед цими проблемами, а інші з них скористаються. Хто виробляє товари в Азії, матиме нижчі витрати на виробництво. Передбачають, що чужі банки, а головно американські, вийдуть з азійської фінансової кризи з релятивно малими втратами.

ВІСТІ З ОТТАВИ
Юлія Войчишин

Амбасада України в Оттаві відзначила 80-річчя УНР

В п'ятницю, 23-го січня ц. р., в амбасаді України відбулося святочне відзначення 80-річчя проголошення Української Народної Республіки в 1918 році. У святі взяли участь всі дипломати з дружинами та запрошені гості — науковці, працівники федерального уряду та представники української громади. Мимо великої сніговії того вечора, що замкнула всі дороги біля Оттави, вітальна заля в амбасаді була заповнена.

Ю. Войчишин вручає енциклопедію амбасадорові В. Фуркалові.

У своєму слові до присутніх амбасадор України Володимир Фуркало подав коротко історичне тло, на якому відбулися в Києві преважливі для українського народу події — проголошення IV Універсалом 22-го січня 1918 року незалежности української держави та проголошення соборности всіх українських земель в Українській Народній Республіці 22-го січня 1919 року. Він також підкреслив, що після програшу, тільки на еміґрації відзначували щороку українці „День незалежности і соборности". Вістки про це доходили в Україну у виді прийнятих резолюцій в парляментах та проклямацій з вивішенням українського прапора на ратушах різних міст, але ці матеріяли були доступні тільки малій групі довірених людей. Більшість українців в Україні про це нічого не знали. Все ж таки боротьба за державність тривала і нарешті 1991 року, мимо намагань деяких сусідів не допустити до цього, Україна стала незалежною державою. Тепер свобідно і торжественно відзначують в Києві ці знаменні дати, що були важливими кроками в історії змагання українського народу за незалежність. Велику ролю в боротьбі, а тепер в будівництві нової держави віднрала діяспора, сказав амбасадор, закінчуючи словами: „І тому дозвольте всіх вас поздоровити з нашим з вами святом і висловити сподівання що українці в Канаді, так як вони підтримували досі, так будуть і надалі надавати моральну й іншу підтримку молодій державі. Слава Україні!"

З цієї нагоди д-р Юлія Войчишин, член Директорської ради Канадської Фундації Українських Студій, передала на руки В. Фуркала для амбасади 3-ій, 4-ий та 5-ий томи англомовного видання Енциклопедії України. Перші два томи енциклопедії були презентовані в 1993 році на величавому бенкеті в Торонто першому амбасадорові України в Канаді Левкові Лук'яненкові. Цей комплект з числом 75 в шкіряній оправі та з позолоченими краями, належить до колекціонерних видань, яких було видано тільки 100 комплектів. Ця енциклопедія — це пашпорт України в англомовному науковому світі, сказала представниця КФУС, і висловила віру, що ці книги стануть підручними в праці амбасади.

В. Фуркало подякував Канадській Фундації Українських Студій за цей цінний дарунок і запевнив присутніх, що він і дипломати амбасади України в Канаді будуть користати з багатства інформацій зібраних в цих книгах.

Після офіційної частини дружини дипломатів, під проводом дружини амбасадора Ірини, запросили до зі смаком урядженого стола з гарно укладеними нею квітами. Щира гостинність і тепла атмосфера залишила миле враження в присутніх на святі.

Євген Федоренко

М. Коцюбинський і М. Ґорький

II

Від середини 30-их років, коли офіційно впроваджено в життя доктрину соцреалізму, в совєтській українській літературі переведено дбайливу селекцію. Чимало письменників, стиль яких був прямим запереченням соціялістичного реалізму, викинуто з офіційно апробованої літератури. Однак М. Коцюбинському вибачено модернізм та імпресіонізм, і впроваджено його в апробовану літературу як „реаліста". Почалася переоцінка творчости М. Коцюбинського. Почали появлятися численні монографії, популярні нариси, політичні розвідки, в який підкреслюється особливо впливи В. Белінського, М. Чернишевського, М. Добролюбова, а зокрема М. Горького на ідейно-художнє формування великого майстра прози.

Особисте знайомство М. Коцюбинського з М. Ґорьким на Капрі та їхнє листування довільно тлумачилося так, щоб представити М. Коцюбинського співцем „пролетарської культури". Це знайомство і зв'язки М. Коцюбинського з М. Ґорьким, як твердили совєтські літературознавці, нібито мали такий величезний, майже магічний вплив, що Коцюбинський перестає цікавитися мистецькими досягненнями західньоевропейської літератури і майже підпорядковується „глибшим революційно-демократичним ідеям". Ось одне з подібних тверджень: „Відхід Коцюбинського від західньоевропейських символістів, — пише Александр Дейч, — зближення його з найбільш передовими представниками російської літератури, перш за все з Ґорьким, відкидають ще одну леґенду про Коцюбинського, створену українськими буржуазно-націоналістичними літературознавцями. Бо посиланням на „европеїзм" М. Коцюбинського вони намагалися підсилати свою сучасну форму підриву єдности СССР...

Саме останній період творчости Коцюбинського позначився близкістю Коцюбинського до Ґорького. І без сумніву, що це зближення помогло Коцюбинському звільнитися від колишніх впливів західніх модерністів і символістів... (Листування Ґорького з Коцюбинським)... засвідчує про те, як Коцюбинський був захоплений творчістю могутнього співця пролетаріяту і, порівнюючи з ним колишніх своїх улюблених авторів, усе дальше від них відходив".

Спробуймо розібртися, що ж дало підставу Алєксандрові Дейчу до таких далекойдучих, аж ніяк не обґрунтованих висновків.

М. Коцюбинський познайомився з М. Ґорьким літом 1909 року. Здоров'я Коцюбинського значно погіршилося в тому часі, і було рішено поїхати на острів Капрі. В квітні 1909 року Коцюбинський звертається до В. Короленка, свого земляка: „Лікарі посилають мене відпочити в Італію. Думаю поселитися на Капрі. Тяжко було б почувати себе цілковито самотнім. Між іншим, на Капрі проживає М. Ґорький, значить, в якомусь роді земляк, як слов'янин". І тому він прохає Короленка прислати „декілька рекомендуючих рядків Ґорькому". 1-го червня 1909 року Коцюбинський приїхав на острів Капрі. Наступного дня він пішов до Ґорького і там його добре зустріли. Відтоді почалися дружні зв'язки обох письменників. У наступному році Коцюбинський побував на Капрі приблизно в той самий час, від 3-го до 30-го липня, а третій і останній раз Коцюбинський приїхав 20-го жовтня 1911 року і прожив на острові цілу зиму, до 19-го березня 1912 року.

Поїздки сприятливо впливали на хворого і втомленого Коцюбинського. Ось ці зустрічі й стали, власне кажучи, єдиним джерелом, яке скрізь і всюди надмірно підкреслювали совєтські дослідники творчости Коцюбинського для окремих своїх цілей: вони силкувалися довести, ніби товариські взаємини Коцюбинського і Ґорького — не випадковість, що вони, мовляв, служать „символом братського єднання української і російської культури" (А. Дейч).

(Закінчення буде).

Традиційна Ялинка Осередку СУМ у Виппані

В 1953 році на терені громади в Виппані створено осередок СУМ і при осередку відділ юнацтва, але, з огляду на брак відповідних виховників, по шістьох роках відділ розпався, а з ним розпався і осередок. У 1960 році з міста Джерзі Сити на терен виппанської громади перенеслися Микола Бура і Петро Вох. Згодом на терені громади Виппані поселилися три численні родини приїжджих з Польщі, в 1965 році. Микола Бура і Петро Вох в 1966 році заснували відділ юнацтва СУМ і булавним і виховником відділу юнацтва став Микола Бура. Відділ дістав назву „Калуш”. У 1976 році з браку юнацтва відділ юнацтва перестав існувати. Деякий час виглядало, що громада хилиться до упадку, але з огляду на спецефічні складнощі в сусідніх громадах, на нашому терені поселилося кільканадцять родин молодшого покоління. В 1990 році відновлено відділ юнацтва, а головою відділу юнацтва вибрано Михайла Козюпу. В тому самому році відбулася перша традиційна сумівська Ялинка. Національне виховання молоді пов'язане з нашими християнськими традиціями, і це дало основу тривалого існування.

На святі Ялинки у Виппані.

Цього року, 11-го січня, відбулася вже восьма з черги традиційна Ялинка. Програму мистецької частини приготовила головна виховниця відділу Леся Цебрій. Першою точкою програми була коляда „По всьому світу стала новина”. Коляду виконували всі члени юного відділу перед сценою, з огляду на те, що сцена досить мала. Другою точкою програми була сценка „Спільна сумівська Різдвяна Ніч”. В ній взяли участь юначки і юнаки Християн Клебан, Ляриса Шашкевич, Стефан Нагорняк, Христофор Різзо, Леся Кузів, Христофор Голіней, Андрій Раго і Роман Ковбаснюк. В тій сценці перший вийшов Христіян Клебан з „дідухом” і складав побажання. Після того всі виконавці запалювали свічки і кожний з виконавців деклямував короткий віршик. В третій точці головний виховник Леся Цебрій виголосила „Слово про Свят-Вечір”. В четвертій точці „Під ялинкою” деклямували Ліда Нагорняк і Марко Дубас. В точці „Вертепик” виконавцями були Катруся Додз, Катя Клебан, Андрій Раго, Стефан Різзо, Ляриса Шашкевич, Маркіян Додз, Матей Шашкевич, Наталка Рудзінська, Наталя Кузів і Касандра Биц. В тій сцені Катруся Додз заграла на скрипці коляду „По всьому світу стала новина”. В шостій точці програми „Щедрий вечір, Україно моя” деклямували Адам Климко і Христофор Різзо. У „Веселковому Вертепику” брало участь все юнацтво, а головні ролі деклямували: ангел — Адріянна Рудзінська, чортик — Михайло Кибайло, школяр — Стефан Біланич, коза — Павло Біланич, сумівець — Микола Доманський, сумівка — Аля Нагорняк, хлопець з газетами — Матей Голіней, циганчик — Олесь Клебан, козак — Роман Ковбаснюк, колядники — Олесь Доманський, Микола Голіней, Тимотей Гбур, Богдан Вох, Аля Нагорняк. Після коляди „Дивная новина” побажання колядників склали Леся Кузів і Христіян Клебан.

По закінченню програми голова осередку СУМ Михайло Козюпа представив усіх, що сиділи за президіяльним столом, а ними були наш парох церкви о. Ю. Маркевич, голова станиці Пласту в Нюарку Божена Полянська, Христина Біланич від місцевого відділу УККА і Анна Козюпа. Отець Маркевич поблагословив їжу і заінтонував коляду „Бог Предвічний”.

Вечерю приготовив Батьківський Комітет під проводом Марійки Біланич. Велика і щира подяка головній виховниці Лесі Цебрій та виховникам Анні Додз, Христі Цебрій-Різзо, Зірці Ковбаснюк і Линді Клебан за поміч в приготуванні програми.

Всі точки програми були дуже добре виконані. Думаю, що тільки ті, що займаються виховною працею, чи то в Сумі чи в Пласті, чи в інших організаціях, віддають свій труд і наполегливу працю при вихованню молоді, вміють належно оцінити, як важко підготувати таку програму, зокрема з молоддю, котра недостатньо говорить українською мовою. Будьмо їм всі вдячні, бо ніхто більше, як вони, причиняються до продовження при житті нашої діяспори на поселеннях. Наша мова, пісня і додержання наших традицій помогли нам пройти віки неволі.

Антін Біланич

З'їзд сеньйорів на Союзівці

24-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів Українського Народного Союзу відбудеться на Союзівці від 14-го до 19-го червня 1998 року. Управа плянує цікаву та приємну програму. Тому, що цей з'їзд є дуже популярний, треба зарезервувати кімнати якнайскорше. Телефон Союзівки (914)626-5641. Адреса: Soyuzivka, UNA Estate, Foordmore Rd., Kerhonkson, N. Y. 12446.

Анна Чопик

Загальні збори 67-го Відділу УНС

Загальні збори 67-го Відділу УНС „Запорізька Січ” відбулися в неділю, 25-го січня ц. р. в залі церкви свв. Петра і Павла в Ансонії, Конн.

Збори відкрив молитвою голова інж. Мирослав Троян і прочитав порядок нарад, який прийнято без змін. Відтак збори вшанували однохвилинною мовчанкою померлого члена нашого відділу. В наступній точці нарад прочитано звіт із попередніх річних зборів відділу, який був прийнятий без завваг. Далі слідували звіти з праці поодиноких членів Управи.

Секретар-касир відділу Франк Стубан представив фінансовий стан відділу і ствердив, що вкладки є заплачені і немає жодних залеглостей. М. Троян написав звідомлення про наш відділ до щоденника „Свободи”, який був поміщений. Він рівнож репрезентував відділ на Річних зборах Окружного Комітету Відділів УНС, Округа Ню Гейвен, які відбулися в суботу, 15-го березня 1997 року в Народному Домі в Гартфорді. На тих зборах, як голова Контрольної комісії, здав звіт із праці та був переобраний на цей пост на наступний рік.

Минулого року наша церква в Ансонії святкувала 100-ліття свого існування. Багато членів нашого відділу брали активну участь у цьому святі, а наш відділ помістив платне оголошення-привіт до пропам'ятної книги.

Після уділення абсолюторії уступаючій Управі прийшла точка на вибір делеґата та його заступника на 34-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в Торонто, Канада. Загальні збори вибрали на делеґата Ф. Стубана, а на його заступника М. Трояна. Тому що 62-ий Відділ УНС передав свої уповноваження нашому відділові, наш делеґат буде представляти 67-ий і 62-ий Відділи на наступній конвенції.

Нову Управу відділу переобрано у тому самому складі: голова — М. Троян, заступник голови Дмитро Кот, секретар-касир — Ф. Стубан, заступник секретаря-касира — М. Троян; Контрольна комісія: голова — Петро Глива, заступник голови — Джек Липень.

Загальні збори вирішили зорганізувати пікнік на теренах нашої церкви в серпні цього року разом із фільмом і мистецькою програмою для всіх членів парохії й громади.

Т. М.

У світлу пам'ять дорогого і незабутнього товариша праці покійного пл. сен. керівництва інж. **МИРОСЛАВА РАКОВСЬКОГО**, невтомного трудівника на ниві виховання української молоді, складаю замість квітів 50 дол. на фонд розбудови Пласту в Україні.

ІРИНЕЙ ОРІХ ТЕМНИЦЬКИЙ

У ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДА і ПРАДІДА

бл. п.

СТЕФАНА ГРИЦЕЛЯКА

буде відправлена поминальна

СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 21-го лютого 1998 р. о год. 9-ій ранку

в українській католицькій церкві св. Йосафата в Рочестері, Н.Й.

Шість поминальних Служб Божих будуть відправлені в Україні.

Про молитви за душу покійного просить
дружина Марія з дітьми і внуками.

Ділимося сумною вісткою з ріднею, приятелями і українською громадою, що 30-го січня 1998 р. відійшов у вічність на 78-му році життя у Дітройті наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КУЧЕР

Нар. у Львові, Україна. Був довголітнім членом українських хорів та капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка у Дітройті.

ПОХОРОН відбувся 3-го лютого з української греко-католицької церкви Непорочного Зачаття на цвинтар Вознесіння.

В глибокому смутку лишилися:
дружина — КСЕНЯ
син — ІГОР з дружиною ЄЛИСАВЕТОЮ і донечкою СОФІЙКОЮ
дочки — МАРТА ГРУШКЕВИЧ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ і синами СТЕФАНОМ, АДРІЯНОМ і ДЕМ'ЯНОМ
— ЛІДА ШЕВЧИК з чоловіком БОГДАНОМ і синочком МИКОЛОЮ
сестра — ІВАНКА КУЧЕР
шваґри — ІРИНА і БОГДАН БОРСУК з родиною
свати — ВОЛОДИМИР і РОЗАЛІЯ ШЕВЧИК

Родина щиро дякує знайомим, приятелям та збірному хорові, що своїм співом звеличав покійного Влодзя.

Дякуємо за вашу участь в похоронних відправах, за квіти, Служби Божі і датки на добродійні цілі.

Влодзьо ціле своє життя співав на славу Божу і Батьківщини!

Вічна йому пам'ять!

Ділимося з глибоким жалем сумною вісткою, що 27-го січня 1998 р. по важкій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ЙОСИФ ЯХНИЦЬКИЙ

Покійний народився 15-го листопада 1912 р. в Чорткові, Тернопільська обл.
Покійний останньо жив у Міннеаполісі, Мінн.

ТІЛО покійного було перевезено в четвер, 29-го січня 1998 р. до Ню Гейвену, Конн., до похоронного заведення Селентано.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю 30-го січня 1998 р. о год. 7-ій веч., а

ПОХОРОН відбувся 31-го січня в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Ню Гейвені, Конн.

Покійний залишив у глибокому жалю і смутку:
доньок — ТАТЯНУ з мужем ІВАНОМ ФЕК
— МАРІЙКУ з мужем ДЖІМІ БЕРТОЛІНІ
синів — ЛЮБОМИРА з дружиною ЛІДОЮ
— АНТОНА з дружиною КЕТЛІН
та вісім внуків і вісім правнуків і дальшу родину в Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Просимо ласкаво згадати покійного у ваших молитвах.

Волею Всевишнього по короткій і тяжкій недузі відійшов у вічність дня 6-го лютого 1998 р. відомий у діяспорі і на рідних землях бібліограф

СВ. П.

МАКСИМ БОЙКО

Нар. у селі Лопушно коло Почаєва, 22-го лютого 1912 р.

Закінчив економію і докторат УВУ в Мюнхені. В Канаді, в Оттавському університеті, студіював бібліотекарство. Професійно працював у бібліотеці університету Індіяни в Блумінґтоні в роках 1966-1982. Ініціятор „Волиняни“ за кордоном 1949-1994 рр., дослідник української національної бібліографії до 1994 року. Автор численних статтей і монографій на бібліографічні теми (44 назви). Його праці розміщені по слов'янських відділах більших університетів, НТШ у Львові, Музей в Рівному та Торчині коло Луцька. Дійсний член УВАН, Вінніпеґ, Канада. Головний архів у National Archives of Canada, Ottawa, Ont. K1A ON3. Позначка MO31 H115.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться у каплиці св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н.Дж., 11-го лютого 1998 р.

Залишив у глибокій скорботі:
дружину — КАТРУСЮ ГУМІНІЛОВИЧ-БОЙКО
синів — ІГОРЯ з дружиною НЕНСІ
— ОРЕСТА з дружиною ЛЮБОЮ з дітьми АНІСЕЮ І ЛАРИСОЮ
братанків — ПЕТРА і ВОЛОДИМИРА БОЙКО в Україні
сватів — ЯКОВА і ДЖУДІ РОДІЙО, ЯРОСЛАВУ ГОРОДЕЦЬКУ

Пожертви проситься слати на українські цілі на адресу:
K. Boyko, 307 N Overhill Dr., Bloomington, IN 47408,
tel.: (812) 339-5475

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями і друзями праці, що в неділю 8-го лютого 1998 р. по важкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня ДОНЯ, ДРУЖИНА, СЕСТРА і КУЗИНКА

бл. п.

проф. д-р

ЗЕНЯ СОХОР-ПЕРРІ

нар. 23-го жовтня 1943 р., Броди, Україна.

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 13-го лютого 1998 р. о год. 7-ій веч. в Морріс Фюнерал Гоме, 40 Мейн стр., Савтсборо Масс. Тел.: (508) 485-4111.

ПОХОРОННІ відправи в суботу, 14-го лютого 1998 р. о год. 10-ій в українській католицькій церкві Царя Христа, 146 Форест Гілс , Франклін Парк, Бостон, відправить о. Ярослав Налисник, тел. (617) 522-9720,

ПОХОРОН з церкви на цвинтар Савтсборо Рурал Семетери, Ровт 85 дещо на південь від Мейн стр., коло 1-ої год.

ПОМИНКИ в суботу по похороні, о год. 2-ій у Фестівал Голл, Конгреґайшонал Чирч, в сусідстві Товн Голл.

Горем прибиті:
мама — МАРІЯ СОХОР
муж — ДАВИД ПЕРРІ
донечка — КАТРУСЯ ПЕРРІ
сестра — ЛЕСЯ ҐРАГЕМ з мужем ПЕТРОМ і дітьми
кузинки — ІРЕНА КУЗЬМА з мужем ІГОРЕМ з дітьми і внуками
— ХРИСТЯ МЕДИЦЬКА
кузини — БОГДАН ОКОЛІТА з дружиною МІРЯМ з дітьми і внуками
—ДАНИЛО МЕДИЦЬКИЙ з дружиною ДЖАНІСЕ і дітьми
родина в Україні й Англії.

Замість квітів просимо складати пожертви на:
Фонд Дітям Чорнобиля, 272 Шорт Гілс рд., Шорт Гілс, Н. Дж. 07078
Союз Українок Америки — Фонд допомоги дітям Чорнобиля-108 Друга аве., Ню Йорк, Н.Й. 10003.

В Ню Йорку гідно відзначено 80-річчя Української революції

Ню Йорк. — Цю рівну та так знаменну дату в історії України відзначено в Ню Йорку гідно і відповідно до її значення, а саме — не у формі ще одної „академії" із різноманітною, а то і припадковою програмою, а науковою дводенною конференцією, висліди якої будуть опубліковані в окремих виданнях з доповідей, що їх виголосили знавці історії та літератури.

Організаторами наукової конференції були найбільше відповідальні установи: Інститут Гаррімана при Колюмбійському університеті, Наукове Товариство Шевченка, Українська Вільна Академія Наук, Центр Студій Української Історії Петра Яцика та Український Інститут Америки.

Добір доповідачів та теми були добре продумані й дали можливість передати слухачам висліди найновіших історичних досліджень, які спираються на доступних тепер джерелах в Україні.

Перший день конференції проходив у приміщеннях Колюмбійського університету і складався з двох панелів: про Українську Центральну Раду до 1917 року і про Українську Центральну Раду та Українську революцію. Серед доповідачів були професіонали з цих ділянок із ЗСА та України.

Конференцію відкрив проф. Марк фон Гаґен, відомий знавець історії України і директор Інституту Гаррімана, як також один з організаторів конференції, а панелями проводили проф. Олександер Мотиль і Марта Скорупська.

В другому дні конференції два панелі на тему „Література і національна революція" і на закінчення „Українська національна революція в інтервенції сучасної України" були немов завершенням усіх доповідей, що відбулися у тих двох днях та дали наукову базу до події з-перед 80 років.

В конференції взяли участь запрошені молоді наукові сили з України — проф. Ярослав Грицак зі Львова і проф. Владислав Верстюк з Києва. Панелями в суботу, які відбувалися в Українському Інституті Америки, проводили Віталій Чернецький і проф. М. фон Гаґен з Інституту Гаррімана. Перший панель на тему літератури і революції відбувся англійською мовою, за вийнятком відкриття, що його в поетичній формі провів проф. Олекса Біланюк. Обидві доповідачки зробили глибоку аналізу української літератури з тематикою часів революції — поезії, прози та драматургії, як знавці тих предметів, проф. Ася Гумецька і д-р Лариса Онишкевич. Перша доповідачка давала приклади з поезій Олеся Плужника, Тичини, а друга нав'язувала також до О. Олеся як предвісника Української революції, даючи відтак приклади драм Винниченка, Пачовського, Куліша, Липи, Косача, Чолгана і Шевчука. Обидві доповідачки бачили в літературі аспект надії на краще в українській державі. Підсумки доповідей та свої думки висловила Тамара Гондурова з Києво-Могилянської Академії.

Особливо цікавий був заключний панель, в якому доповідачі дискутували, вільно висловлюючи свої думки на тему інтерпретації Української революції сучасними історикам, які мають тепер доступ до великої кількости матеріялів, що довгими роками були під ключем. Тут їхні думки були поділені у характеристиці сьогоднішніх істориків старшого і молодшого поколінь, але всі зійшлися на тому, що появляється щораз більше цікавих історичних праць, хоча період тепер доволі складний для студій матеріялів та їх публікацій.

Незвичайно цікавим був заключний голос почесного гостя, амбасадора України в ЗСА д-ра Юрія Щербака, що виголосив обширне слово, підкреслюючи важливість річниці та незмінних слів IV-го Універсалу, які він ще раз нагадав слухачам. Він поставив п'ять головних історичних висновків, п'ять питань і п'ять історичних лекцій, на які подав свою інтерпретацію підкреслюючи як найважніші питання консолідації української нації і загально-державного почуття. Спиняючись на актуальних проблемах, які торкаються репрезентації України у світі, амбасадор вказав на те, що саме останній рік був успішним роком співпраці України з іншими державами, даючи як приклад підписання історичного договору з Росією про дружбу, партнерство і співробітництво, що на його думку „дозволило нарешті подолати тимчасові проблеми в двосторонніх відносинах і відкрити широкий шлях до всебічного розвитку відносин між двома державами. Президенти України і Росії, підписавши цей договір, підтвердили готовість будувати добросусідські відносини, на основі рівноправности і взаємної вигоди, рішучість врегулювати найскладніші проблеми на неконфронтаційній основі. Після підписання цього договору, а також угод по Чорноморському флоту на шляху взаємовигідного співробітництва не залишається принципових політичних проблем".

В дальшому д-р Ю. Щербак подав успіхи на відтинку співпраці з іншими державами, підкреслюючи, що вони є немов продовженням політики, яка розпочалася у 1918 році. Своє слово він закінчив, цитуючи вірш Василя Стуса „Прощай Україно, моя Україно, чужа Україно, навіки прощай!" і ствердив, що немає вже чужої України а „Україна була і буде наша!", що присутні прийняли голосними оплесками та повстанням з місць.

Від організаторів дводенної конференції подякувала усім проф. Анна Процик, що була відповідальна за її переведення враз із проф. М. фон Гаґеном, О. Мотилем і В. Стойком.

Заключне слово виголосив голова НТШ проф. Леонід Рудницький, який ще раз подякував усім, що причинилися до успіху цієї цікавої конференції, учасники якої зробили її справді міжнародною та гідною великої дати. Він підкреслив факт, що революційні події дають чи не найзмістовніше розуміння себе як нації, і саме тому є важливим завданням наших істориків зафіксувати і об'єктивно викласти революційні події українського народу для наступних ґенерацій. Завдяки тому, що сьогодні немає недоступних джерел, треба далі робити подібні спільні наукові конференції та висвітлювати минуле для майбутнього.

Після закінчення цієї вдалої конференції учасники суботнього дня мали ще вийняткову нагоду прослухати концерт бандуриста Юліяна Китастого та співачки Лесі Кохан, що виконали ряд стародавніх пісень і щедрівок, якими виконавці немов показали культурну тяглість, що в історії України, як підкреслювали усі доповідачі, була так видною у подіях 1917-1919 року, зумовлених попередніми історичними подіями. Таким саме гарним акордом закінчилося відзначування 80-річчя Української революції.

О. Кузьмович

На світлині: Промовляє амбасадор д-р Ю. Щербак; сидять — з ліва: проф. М. фон Гаґен, проф. Я. Грицак, В. Верстюк і Я. Пеленський в часі заключного панелю в УІА.

В Колюмбійському університеті відбулась презентація українсько-чеського словника

Поява українсько-чеського словника у двох томах — це особлива подія не тільки в українсько-чеському науковому світі, але також у політичному. Це особливе надбання, яке треба завдячувати співпраці Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА з Чеською академією наук та Інститутом мовознавства ім. О. Потебні Національної Академії Наук України. При цьому слід також підкреслити, що сама ідея постання цього словника належить Д. Демчукові (він помер 1964 року), який керував початковими працями. За ініціятивою акад. Б. Гавранека створено нову концепцію словника, яку розпрацював А. Кримський, але він помер у 1980 році. Розпочату працю завершила д-р Р. Шішкова. Обговорюваний українсько-чеський словник у двох томах появився у Празі при фінансовій допомозі видавничого фонду ім. д-ра Петра і д-р Ольги Моцюків при НТШ-А і Філологічного факультету Карлового університету у Празі.

В. Гаркінс.

Заходами Наукового Товариства ім. Шевченка у Ню Йорку, Інституту ім. Гаррімана при Колюмбійському університеті та Східньоцентрального европейського центру, 15-го січня 1998 року відбулась презентація цього двотомного українсько-чеського словника. Для цього провела дбайливу підготовчу працю і саме переведення д-р Мирослава Знаєнко, яка була водночас і ведучою програмою вечора.

І. Олійник.

У презентації взяли участь не тільки науковий, але також і дипломатичний українсько-чеський світ. Господарем цієї вийняткової імпрези було Наукове Товариство ім. Шевченка, від якого, як вище сказано, відповідальною була М. Знаєнко, яка відкрила програму презентації, привітавши добірно збірних учасників професорів і чеських та українських дипломатів. М. Знаєнко підкреслила особливе значення українсько-чеського словника, який є своєрідним мостом єднання двох народів у ділянках науки і дипломатії. Після відкриття до слова привіту попросила директора Інституту Гаррімана д-ра Марка ван Гаґена, який спершу тепло привітав присутніх учасників та висловив радість, що презентація такого особливого видання українсько-чеського словника,

(Закінчення на ст. 6-ій)

Загальні збори Стейтової Ради УККА в Ню Джерзі

Загальні збори відбулися дня 7-го грудня 1997 року, в приміщеннях Готелю Рамада. Зборами проводила Президія в складі: Григорій Довбуш — голова, Ярослав Куземчак — заступник, мгр Дора Рак — правний дорадник і Антін Біланич — секретар.

По переведенню вибору Президії і всіх комісій, першим звітував голова мгр Іван Буртик. Тут слід згадати, що під час відкриття зборів однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять відомого суспільно-політичного діяча, а останньо заступника голови ради інж. Мирона Сірого. На вступі свого звіту І. Буртик заявив, що з уваги на те, що як Управа, так і відділи розкинені по цілому стейті і скликання засідань є трудним, тому під час однорічної каденції було їх тільки два, а багато справ полагоджувано телефонічно. Як на зовнішньому, так і на внутрішньому відтинках осягнено поважні успіхи: після загальних зборів вислано два листи до губернатора Кристі Вітман, щоб добитися зустрічі з нею, на котрі вона досить довго не відповідала. Врешті в травні відбувся спільний сніданок з К. Вітман. На сніданку була поважна кількість українців і не тільки від УККА, але також від інших організацій. До тої зустрічі були запрошені і інші національності, від яких було тільки трьох людей. Натомість, українців було біля сотки. Губернатор К. Вітман була дуже вдоволена з зустрічі і навіть написала листа з подякою. В листі писала, що читає книжку „Українська спадщина", котру вона дістала в подарунку під час зустрічі.

Як декому з читачів відомо, минулого року 95 депутатів-комуністів повели образливу акцію проти ОУН і УПА. Першою зареагувала Стейтова рада, а окремо голова. Справу перебрав президент УККА, акцію поширено на цілий край. Зібрано понад 3,000 підписів. Д-р Аскольд Лозинський передав петиції голові Верховної Ради. Голова стейтової ради мав зустріч з чотирма людьми в Пассейку, що є членами екзекутиви, і допоміг опрацювати брошуру „Вибори'98". Брошура появилася 50,000 тиражем і її надрукували й інші газети, так що за підрахунком Києва надруковано 400,000, а 200,000 ще друкують. І. Буртик був делегатом від УККА в зустрічі з українцями Києва. Він також відбув приватну поїздку до Казахстану. При помочі добрих людей йому вдалося збудувати пам'ятник замордованим українцям. Йому вдалося також дістати казахстанський фільм, де зображена трагедія Кінгіру. Той фільм має велику історичну вартість. І Буртик вислав три статті „Вечірньому Києву" і ті статті зробили велику роботу. Президент Кучма вислав представників до всіх азійських країн, котрі були членами Совєтського Союзу.

В наступній точці звіту голова сказав, що сенатор Лотенберг просив, щоб вислати подяку тим конґресменам, що голосували за тим, щоб Україні дати поміч.

Тепер І. Буртик хоче зорганізувати відділ УККА в Трентоні. При помочі президента централі зорганізовано відділ УККА в Томс Рівер. Останньо в листопаді переведено пресову конференцію з колишнім президентом Л. Кравчуком, з І. Драчем і В. Кондратюком. Зустріч була цікава. Заступник інж. Янів сказав, що голова так вичерпно поінформував, що він навіть не має про що більше говорити. Підкреслив лише, що є проблема з фестивалем. Секретар Йосип Яцусь звітував коротко. Касир Ярослав Івахів подав всі видатки на доброчинні цілі, котрі становлять суму понад 5,000 дол. З фестивалю доходу не було. Але прихід зі забави і відсотки в банку покрили видатки, отже сальдо в банку залишилось майже без змін. Були нарікання, що Управа Артсцентру до представників УККА, а радше, до представників фестивалю, відносилася дуже шорстко. На загальні збори не з'явився голова Фестивального комітету і на його адресу були закиди.

По звітах Управи коротке слово мав президент УККА д-р А. Лозинський. На вступі критично висловився до справи фестивалю, підкреслюючи, що колись фестиваль в Артсцентрі був великою подією, а тепер з року на рік падає і треба змінити в якийсь спосіб діяння Фестивального комітету. При тому він подав до відома, що від 1990 року з України до Америки прийшла нова хвиля іміґрації, котра своєю чисельністю перевищує число тих, котрі приїхали тут зараз по війні, і треба зробити все, що лиш можливе, щоб четверту хвилю зацікавити фестивалем. Продовжуючи своє слово, д-р Лозинський хвалив Стейтову раду, котра очолює десять відділів УККА і три делеґатури та становить поважну силу, але зробив також докір, що Стейтова рада замало співпрацює з Екзекутивною Управою УККА, а силою Екзекутиви є відділи. Крім того д-р Лозинський закинув, що Стейтова рада замало звертає уваги зовнішнім справам.

На відзначенню 20-ої річниці нашого бюра у Вашінґтоні з Ню Джерзі не було нікого. Тут також нарікав д-р Лозинський, що замало людей є при відзначуванні річниці незалежності в Конгресі, помимо того, що цю річницю відзначають обі централі. Конгресмени більше мають охоту зустрічатися зі своїми виборцями, як з головами централь.

Нерозв'язаною проблемою залишився фестиваль — були різні поради, різні ідеї, але ніхто з дискутантів не висловив надії, що вдасться фестивалеві привернути давню популярність і славу. Навіть якби наші централі об'єдналися, то фестиваль не дістане достатню кількість учасників, щоб мати фестиваль в ту саму пору, яку він мав.

На Загальні збори в товаристві президента УККА прибув режисер фільму „Атентат" Олесь Янчук. Президент УККА, між іншим, підкреслив, що фільм був представлений на багатьох фестивалях і дістав високу оцінку. Тепер хочуть цей фільм продовжити. Д-р Лозинський поставив вимогу, щоб Стейтова рада пожертвувала 5,000 дол., але фінансовий референт Ярослав Івахів пробував ту суму на половину втяти. Голова відділу в Нюарку Квітка Семанишин вимогу підтримала, цю справу піддано під голосування і перейшла сума, запропонована д-ром Лозинським.

Управа дістала абсолюторію, а на внесок Номінаційної комісії головою Стейтової ради переобрано мгра І. Буртика, котрий гідно своєю невтомною працею заслужив на це становище, а одноголосний вибір можна уважати признанням усіх присутніх за його велику працю за минулорічну каденцію. Заступниками були вибрані інж. Володимир Янів і адвокат Ярослав Куземчак. Секретарем переобрано Йосипа Януся, касиром дальше лишився Ярослав Івахів, мгр Дора Рак і д-р Ватьо — правними дорадниками. На всіх постах лишилися майже ті самі люди.

Відспіванням гимну закінчено загальні збори.

Антін Біланич

Православна громада у Віндзорі буде святкувати Місяць Колеґії св. Андрея

Щороку провід УПЦ в Канаді відзначає місяць березень як Місяць Колеґії св. Андрея — Місяць Покликань. З цієї нагоди відбуваються різні святкування по наших громадах у Канаді. Одне таке святкування відбудеться в парафії Пресв. Тройці в Віндзорі, Онт.

Святкування у Віндзорі відбудеться в неділю 1-го березня з гостем Колеґії, митр. прот. д-р С. Ярмусем, деканом богословського факультету колеґії. Того ж дня, декан у співслужбі з парафіяльним священиком, о. Миколою Сідорським, відслужить Літурґію, а опісля на обідній програмі виголосить слово про колеґію та богословський факультет. Також з цієї нагоди добродії парафії, які підтримують колеґію, будуть вшановані та відзначені.

На це святкування запрошуємо усіх прибути, щоб гідно вшанувати єдину вищу школу богословія нашої Церкви — Колеґію св. Андрея. Рівнож з участю декана С. Ярмуся надіємося на живий контакт між парафіянами і представником колеґії. Якщо є зацікавлені особи, які бажали б особисто поговорити про покликання на студії, просимо звернутися до парафіяльного отця або до декана Колеґії св. Андрея під час його відвідин.

За дальшими інформаціями прошу звертатися до о. Миколи Сідорського — тел.: (519) 725-7799, або безпосередньо до Колеґії св. Андрея — тел.: (204) 474-8895 або факс (204) 474-7624.

Н. Н.

Ділимося сумною вісткою, що 3-го лютого 1998 р. упокоївся в Бозі

СВ. П.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ПАЇСІЙ

(мгр Василь Іващук)
Владика Української Православної Церкви в Америці.

Довголітній кооператор, член екзекутиви Централі Українських Кооператив Америки, національно-громадський діяч.

Щирі співчуття родині!
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ

Просфора в церкві Чесного Хреста в Асторії

Їхали ми підземкою, але встигли на Службу Божу, яку співали діти місцевої школи разом з керівником бандуристів Аллою Куцевич. Ми раділи тим, бо це вперше мали таку нагоду. Після Служби Божої всі зійшли до авдиторії школи, зайняли місця і чекали на початок просфори. Заля була вщерть виповнена, не було вільного місця, помимо того, що якраз у той час була просфора в церкві св. Юра. Столи були святочно застелені. Перед кожним стояла приготована кутя і святвечірні страви, а на столі були окремо проскурки на тарілочці. Було дуже багато дітвори. Здається, що ніде досі стільки я їх не бачив. Вони бігали без кінця, забігали на сцену, то знов виходили, словом — нетерпеливо чекали на початок. Незабаром о. Пилип прочитав молитву, всі проспівали колядку і таким чином розпочалася просфора. Слід згадати, що на почесному місці за столом сидів парох церкви, о. протоігумен Кристофер Войтина.

Відкрилась сцена і появилось багато танцюристів славної школи Прийми Богачевської. Найперше вони танцювали Зимову Казку, де брали участь сніжинки і різні пташки. Другий раз вийшли вже старші і танцювали гопак та інші українські танці. Треба подивляти Прийму Богачевську. Знаємо, що вона дуже талановита, але де в неї береться наснага тут і по інших місцях підготовляти тих дітей? Звичайно, присутні обдарували танцюристів гучними оплесками. Тоді появився хор „Пролісок". Всі діти були з СУМу з Ню Йорку, під керівництвом Андрія Стасіва. Вони проспівали „Щедрик", „Спи, Ісусе", і „Різдвяні дзвони". Їм також присутні не шкодували оплесків. На закінчення концерту виступала ціла група бандуристів, підготована відомою бандуристкою з України, не один раз відзначеною і заслуженою Аллою Куцевич. Вони спочатку пописувались по двох, тоді по трьох, а на закінчення всі разом.

Зліва направо: А. Куцевич, отці Пилип і Кирило.

Кульмінаційною точкою був виступ на бандурах двох священиків — о. Пилип і о. Кирило, підготовлені А. Куцевич. Вони співали і грали колядки разом з нею. Оплескам не було кінця. Сама Алла Куцевич заслужена бандуристка України, дуже талановита і працьовита.

Цілий концерт був дуже добре зорганізований і підготовлений дітьми, які там виступали.

При тому треба сказати, що всі страви, які ми споживали, були дуже смачні.

Микола Чорний-Досінчук

Надійшла до нас сумна, болюча вістка, що 3-го лютого 1998 р., упокоївся в Бозі

СВ. П.
Преосвященний
Владика Паїсій

Українська Православна Церква в ЗСА
в мирі мгр ВАСИЛЬ ІВАЩУК,
провідний кооператор, в 70-их роках працівник Української Федеральної Кооперативної Каси „Самопоміч" в Чикаго, на пості Організаційного Референта.

Щирі слова співчуття родині, проводові, членам української православної церкви, друзям складають члени дирекції та працівники Української Федеральної Кооперативної Каси „Самопоміч".

Вічна пам'ять!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВНА КАСА „САМОПОМІЧ"

Selfreliance Ukrainian Federal Credit Union
2351 W. Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622 (773) 489-0520
558 Summit Avenue, Jersey City, N.J. 07306 (201) 795-4061
www. selfreliance.com

Собор Єпископів та Консисторія Української Православної Церкви-ЗСА з глибоким сумом сповіщають, що 3-го лютого 1998 р. Б., після важкої недуги, на 85-му році життя, упокоївся в Бозі

СВ. П.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ЄПИСКОП ПАЇСІЙ

(в мирі Василь Іващук)

Похоронні відправи почалися Парастасом в суботу 7-го лютого у церкві св. Михаїла в Міннеаполісі о 2-ій год, по пол.

В понеділок, 9-го лютого о 7-ій год. веч. — Одпівання в Церкві-Пам'ятнику св. ап. Андрія у С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Архиєрейська Божественна Літургія в Церкві-Пам'ятнику і поховаяння на цвинтарі св. Андрія у вівторок 10-го лютого о год. 9:30 ранку.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ СПОЧИЛОМУ АРХИПАСТИРЕВІ!

Зустріч з українськими космонавтами в Нюарку

День 9-го січня 1998 року був для громади в Нюарку, Н. Дж., і околиці незабутньою подією, коли гостила вона українських космонавтів, полк. Леоніда Каденюка і д-ра Ярослава Пустового. Ці зустрічі ініціювали Крайова Управа Товариства Українських Інженерів Америки й Українська місія в Ню Йорку.

Наша зустріч мала свій початок в Бавнд Бруку, де представники Комітету співпраці комбатантських організацій Нюарку (КСКО), автор цього допису і побратим О. Білевич, згідно з домовленим пляном мали перевезти космонавтів на зустріч з громадою в Нюарку. У зв'язку з цим ми разом з інж. Циганом, який привіз космонавтів з Філядельфії, зустрілися з Єпископом Антонієм, який запізнав нас з усіми надбаннями Української Православної Церкви в ЗСА, що зробило на всіх нас, а особливо на космонавтів, дуже миле враження.

З приїздом до Нюарку космонавтів стрінули і привітали голова і член Крайової управи 1УД УНА побратими Євген Шипайло і Петро Буняк. З огляду на дуже обмежений час, ми мали візиту в кредитівці „Самопоміч" і подали їм загальний огляд церков і інших установ української громади в Нюарку. По короткому перепочинку й обіді почалася запланована зустріч з космонавтами в руханковій залі цілоденної школи парафії св. Івана Хрестителя, яку зорганізували спільно КСКО і відділ ТУІА.

Сама зустріч складалася з двох частин. Перша з них мала на меті зустріч молоді з космонавтами, а друга для загальної громади. Треба ствердити, що цікаво була зустріч молоді з ними, де по короткій інформації полк. Каденюка про полет космічного корабля „Колюмбія" молоді студенти ставили питання, на які одержували відповіді і пояснення полк. Каденюка і д-ра Пустового. Після закінчення цієї частини зроблено спільну світлину і всі одержали автографи на пам'ятку цієї рідкісної зустрічі з космонавтами.

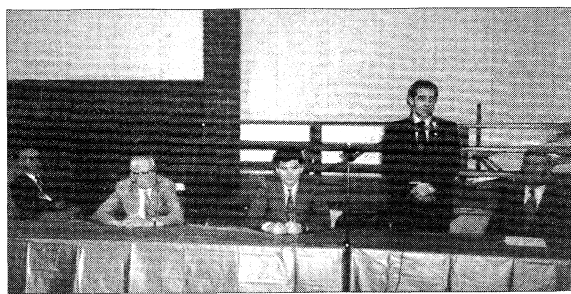

Зустріч з українською громадою в Нюарку (сидять, зліва): інж. П. Грицак, д-р Я. Пустовий, Л. Каденюк і О. Труш.
(Світлив Я. Кулинич)

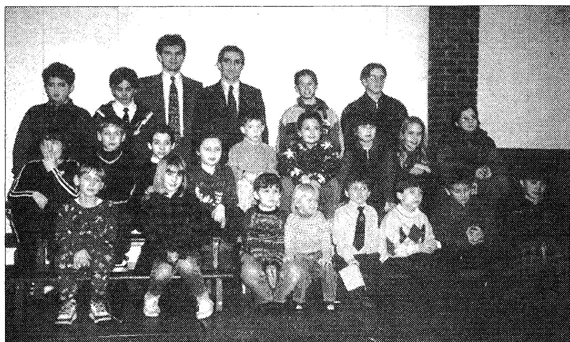

Українські космонавти з дітворою в Нюарку. (Це фото було помилково поміщене з дописом про перебування космонавтів в Ню Йорку)

В другій частині у своєму привітальному слові голова КСКО подав біографічні дані про наших гостей і попросив їх обох поділитися з громадою своїми досягненнями в космічному просторі. Детальні інформації про полет космічного корабля „Колюмбія", на якому полк. Каденюк перебув 16 днів, дав цікаву картину підготови і здійснення такого космічного полету, а це, на його думку, є технічні справи, однак далеко важливішим є те, що цей полет став символом стратегічного партнерства між Україною і ЗСА. В парі з цим Україна прийняла амбітну космічну програму і розвивається як ракетно-космічна держава.

На прохання присутніх полк. Каденюк розповів про наукові експерименти на космічному кораблі, а також про особисті враження від полету „Колюмбії". Його прецікаві інформації доповнював його дублер д-р Ярослав Пустовий, який виявив глибоке знання космічного простору.

На кінець голова КСКО подякував нашим дорогим гостям, що зустрілися з нами, і попросив голову місцевого відділу ТУІА проф. Петра Грицака до заключного слова. Проф. Грицак ствердив, що Україна, маючи до своєї диспозиції таких високо кваліфікованих фахівців космічного простору, має всі важливі атрибути стати поряд з Америкою і програмами інших держав у здійсненні міжнародних космічних завдань. Беручи до уваги заслуги наших космонавтів у ЗСА, ми складаємо їм щиросердечну подяку за завдання, яке з успіхом виконано, як підкреслив Президент Леонід Кучма: „Ви повертаєтеся на батьківщину героями, зміцнивши надію на нові полети, нові звершення та здобутки української космонавтики". Закінчуючи своє заключне слово, проф. Грицак побажав нашим космонавтам якнайкращих успіхів у їх так важливій праці.

Осип Труш

Св. Миколай в Менорі

Св. Миколай, (Олег Дашко) відвідав СОУК Менор Джуніор коледж 4-го грудня, 1997 року. Після Служби Божої, яку відправив о. Василь Сівінський, св. Миколай роздав прикраси сеньйорам-мешканцям дому Вознесіння, гостям, студентам і працівникам коледжу. Помагали студентки Дарія і Марія Лунь. Слідувала перекуска. Ризи св. Миколая пошила Дана Лунь.

„Україніяда" 1999 року

Цими днями до канцелярії УСЦАК наспіли листи й офіційні повідомлення про перші організаційні кроки, що їх зробила Координаційна Рада Української Спортової Асоціяції Львівщини до підготови Світового Спортового Фестивалю України, що заплянований на тиждень, 18-24-го серпня 1999 року, у Львові.

Як ми вже інформували раніше, Провід УСЦАК був запрошений до співпраці з Українською Спортовою Асоціяцією у Львові в цій справі. Про це вже були інформовані представники українських спортових осередків, що взяли участь в спеціяльних зборах УСЦАК.

В суботу, 21-го лютого ц. р., Управа УСЦАК скликає чергові збори в цій справі, на які тією дорогою запрошує репрезентантів усіх українських спортових осередків і молодечих організацій взяти участь. На цих зборах буде вирішено, чи на „Україніяду" буде формуватися збірна УСЦАК, чи під патронатом УСЦАК поїдуть до Львова репрезентації, чи гуртки поодиноких осередків, членів УСЦАК.

Ці важливі збори відбудуться у вказаному вище дні в год. 3-ій по полудні в Домі УСВТ „Чорноморська Січ", 680 Сенфорд авеню в Нюарку.

О. Твардовський

В Колюмбійському...

(Закінчення зі стор. 4)

який має важливе значення для науки, відбувається на форумі Інституту ім. Гаррімана при Колюмбійському університеті.

Д-р Олександер Мотиль, який є заступником директора Інституту ім. Гаррімана, у своєму слові подав коротку аналізу зв'язків і відносин українського і чеського народів. Зокрема звернув увагу і підкреслив період часу після Першої світової війни, коли Україна втратила свою незалежність. Тоді Відень, а зокрема Прага, були тими центрами, де формувалась і розвивалась українська політична, освітня і наукова думка. Українці не можуть забути того часу, коли чехо-словацька держава, а зокрема її президент Масарик, виявила не тільки велике зрозуміння, але також давала щедру допомогу. При тому назвав існування різних установ, які розвивались у чехо-словацькій державі, називаючи Українську Господарську Академію, Український Технічно-Господарський Інститут у Подебрадах, Український Вільний Університет й інші установи.

Генеральний консул Чехії Петр Гондаловіч висловив подяку за запрошення бути учасником і висловити слово на цьому особливому вечорі. Генеральний консул підкреслив особливе питання: „Моя генерація у Чехії виростала, не знаючи про окремий український народ, ми знали тільки про Совєтський Союз — російський народ. Так нас вчили. Поява двотомного українсько-чеського словника це для багатьох чехів, зокрема молодшої генерації, є великим відкриттям. За це належить усім тим, що причинились до цієї появи, гратуляції, признання і подяка. Треба сподіватись, що також з'явиться чесько-український словник".

У відсутності генерального консула України Віктора Крижанівського виступив з привітальним словом консул Ілля Олійник, яких підкреслив важливе значення появи двотомника українсько-чеського словника для молодої української держави. Проф. Ля Сала університету Леонід Рудницький, який є головою НТШ, привітав присутніх гостей та висловив радість, що має можливість бути на презентації цього словника тут, на форумі Інституту ім. Гаррімана, відмітивши при тому, що він мав щастя бути на презентації цього українсько-чеського словника у Празі минулого року. Це велике досягнення, сказав Л. Рудницький, за що належить велика подяка і признання усім, що причинились до його появи, а зокрема належить особлива подяка Ружені Шішковій. При цій нагоді Л. Рудницький вручив дарові примірники словника для гостей чехів і чеському генеральному консулеві П. Гондаловічові і консулеві України І. Олійникові, а також М. ван Гагенові.

Головне слово про українсько-чеський словник, його значення для спілкування двох народів виголосив проф. Нюйоркського університету д-р Мілян Фрищак, який водночас є президентом Чехо-словацької громади в Ню Йорку. Д-р Фрищак проаналізував проблему слов'янських мов і на цьому тлі також українську мову, відзначив, що був час, коли чеські мовознавці розглядали українську мову тільки як діялект, а не як окрему мову української нації. Поява українсько-чеського словника змінить багато проблем на мовному, а також політичному відтинку.

Також з коротким словом виступив проф. Колюмбійського університету, славіст Вілліям Е. Гаркінс.

На закінчення ведуча М. Знаєнко висловила всім учасникам щиру подяку і запросила всіх на перекуску, вино, каву, сир і солодке. Можна з певністю сказати, що презентація українсько-чеського словника пройшла з успіхом. Словник можна набути у Науковому Товаристві ім. Шевченка в Ню Йорку. Ціна двотомника виносить 40 дол.

Микола Галів

ЗСА...

(Закінчення зі стор. 1)

Антоні Зінні вирішив, що сильний удар Іракові можна завдати навіть без уживання військових баз у Савдійській Арабії.

Хоч Меделин Олбрайт, секретар Державного департаменту, вважала свою недавню поїздку на Близький Схід успішною, то від офіційних чинників арабського світу постійно приходять натяки, що військово-збройна метода полагодити існуючу кризу з Іраком готова викликати небажані заворушення і наслідки у цьому пересиченому напруженням і непевністю реґіоні.

РЕДАКЦІЯ АЛЬМАНАХУ УНС на 1998 рік

повідомляє

всіх читачів, що в Альманаху на 1998 рік зайшла помилка в Григоріянському календарі від 15-го лютого до 7-го червня 1998 р. Поміщено всі свята на один тиждень з опізненням. У читачів просимо вибачення. — Редакція.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

SUNDAY, 15th of FEBRUARY 1998.

Milville, N.J. UNA Branch 347 meeting and election of officers will be held at 12 noon at Sts. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church basement, 77 Hogbin Road. Docia Nayda, — secretarial.

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1998 р.

Ню Йорк, Н. Й. Загальні збори Відд. 204 УНС відбудуться о год. 6-ій веч. в домівці „Самопоміч" при 98 Друга аве. Членів Відд. 204 просимо до участи. М. Шпонтак — секретар.

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1998 р.

Міннеаполіс, Мінн. Відбудуться Звичайні загальні збори 385-го Відд. Т-ва „Запорозька Січ" о год. 4-ій по пол. в Українському Центрі, 301 Мейн Стріт Н. Е. На зборах будуть вибирати делегата і заступника на 34-ту Конвенцію УНС. Після вибору делегатів відбудуться Річні збори Відділу згідно з програмою. Управа просить всіх членів прибути на збори. М. Крамарчук — секретар.

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1998 р.

Торонто. Річні загальні збори 402-го Відд. Т-ва ім. Тараса Шевченка в Етобікок, відбудуться о год. 3-ій по пол. в Домі Тараса Шевченка при 482 Горнер Аве. Після річних зборів відбудеться вибір делегата і заступника на 34-ту Конвенцію УНС, яка відбудеться в Торонто. За Управу, А. Бурій — секретар.

НЕДІЛЯ, 1-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Рочестер, Н.Й. Річні загальні збори 285-го Відд. відбудуться зразу ж по закінченні Св. Літургії в парафіяльній малій залі. Порядок денний: річний звіт за 1997 р., вибір Управи і вибір делегата на 34-ту Конвенцію УНС. П. Прокопенко — голова, А. Скібіцький — секретар.